

Zondag: 18e zondag door het jaar

Thema: Geef ons brood

Lezingen: Exodus 16,2-4.12-15 en Johannes 6,24-35

5 augustus 2018   Joost Koopmans

“Amsterdam heeft het !”

Door deze reclamecampagne, met alles wat er bij hoort om Amsterdam te promoten, doen nu internationale mensenmassa's de stad aan.

Feestgangers bezoeken, zeker 's avonds, de binnenstad, op zoek naar seks, drugs en rock & roll. Ze lijken zich nergens aan te storen, en die wetteloosheid geeft hen een prettig gevoel van vrijheid. De toeristen willen "*Brood + spelen*", en dat is goed voor de economie. Het leidt ook tot overlast en criminaliteit en veel mensen willen daar niet meer wonen. Dan maar je huis verhuren aan de toeristen, dat brengt ook geld in 't laatje. Ja: Amsterdam heeft 't!

Maar, Amsterdam heeft ook nog een alternatieve brood- en spelbeweging die zich éénmaal per jaar afspeelt rond half maart: "*De stille omgang*". De stille omgang is een nachtelijke tocht door hartje Amsterdam die haar oorsprong vindt in 1345.

Op 15 maart van dat jaar laat een doodzieke man een priester komen om hem de communie te brengen. Na het nuttigen van de hostie geeft hij over en wordt het braaksel in het brandend haardvuur gegooid. En kijk, de hostie zweeft boven het vuur uit.

Het huis is toen verbouwd tot kapel en vanaf de 14^e eeuw werd het een centrum voor bedevaartgangers. De nachtelijke stille tocht op de zaterdag rond 15 maart trok op zijn hoogtepunt 80.000 personen. Je zou denken dat dit magische verhaal in onze eeuw zijn tijd gehad heeft. En dat was ook zo: na 1965 nam het aantal lopers van de stille omgang gestaag af tot zo'n 500 deelnemers. Maar sinds 2000 zit er weer groei in: van 16 op 17 maart jl. liepen er 7000 personen mee.

Voor jongeren is er een eigen programma. Dit jaar deden er 300 aan mee, tussen de 15 en 30 jaar. Een fotoverslag vind je op de website.

Het accent van de stille omgang is verschoven van een devotie processie naar een beleving waarin de stilte zich in al haar schoonheid en kracht openbaart.

Ik vertel dit verhaal niet om reclame te maken voor de stille omgang. Maar wel om iets duidelijk te maken van het Evangelie van vandaag. Want daarin wordt enerzijds gesproken over de honger van mensen naar consumptie, naar voedsel dat vergaat. Maar ook over de honger van mensen naar spiritualiteit, naar voedsel dat niet vergaat.

In Amsterdam trekken ze aan elkaar voorbij: de mensen die op zoek zijn naar het brood van leven en het spirituele spel én de mensen die op zoek zijn naar het brood en de spelen op de Wallen. Zij zetten de toon, maar ook de groeiende groep Stille Omgang – lopers geven een signaal af. Wat betekent hun stille tocht met het eucharistisch brood als inzet?

Mensen van alle eeuwen samen op weg, hebben dit brood beleefd als symbool van vrede, als licht in de duisternis, als teken van bereidheid om met elkaar te delen. En nog steeds komen overal op de wereld vrouwen en mannen samen om te eten van dit brood dat uit de hemel neerdaalt.

Soms weten we niet eens hoe rijk we zijn. De Israëlieten zagen een korrelige laag op de grond liggen. ‘Wat is dat?’ vroegen ze. Mozes legde hun uit: Dit is het brood dat de Heer je te eten geeft”. Het ligt dus gewoon voor het oprapen: brood als levenskracht. Pijn gaat weg met een pilletje. Diepe pijn geneest alleen door liefde en zorg die je krijgt, die je geeft. Verdriet lachen we weg met een grap. Maar diep verdriet kom je pas te boven *“Als je de bloem kunt bedanken die voor jou bloeit”* (ergens gelezen), of als je bijvoorbeeld tijd maakt om je oude vader of moeder te bezoeken. Ze wachten op je.

Het hele kermis-spektakel op de Wallen speelt in op de hebzucht van het volk dat brood en spelen wil. Maar Mahatma Gandhi zei: *“De aarde brengt genoeg voort voor ieders behoefte, maar niet voor ieders hebzucht”*.

En Jezus leert ons werken voor het voedsel dat niet vergaat, dat betekent dat wij brood moeten zijn voor elkaar, dat we onze verantwoordelijkheid nemen voor elkaar. Niet om aan elkaar te verdienen, of omdat we elkaar zo leuk vinden, maar gewoon omdat we mens zijn.

Je leven breken en delen als brood: het eucharistisch brood is dáár een teken van.